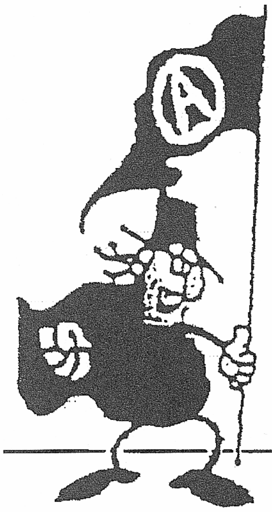


Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

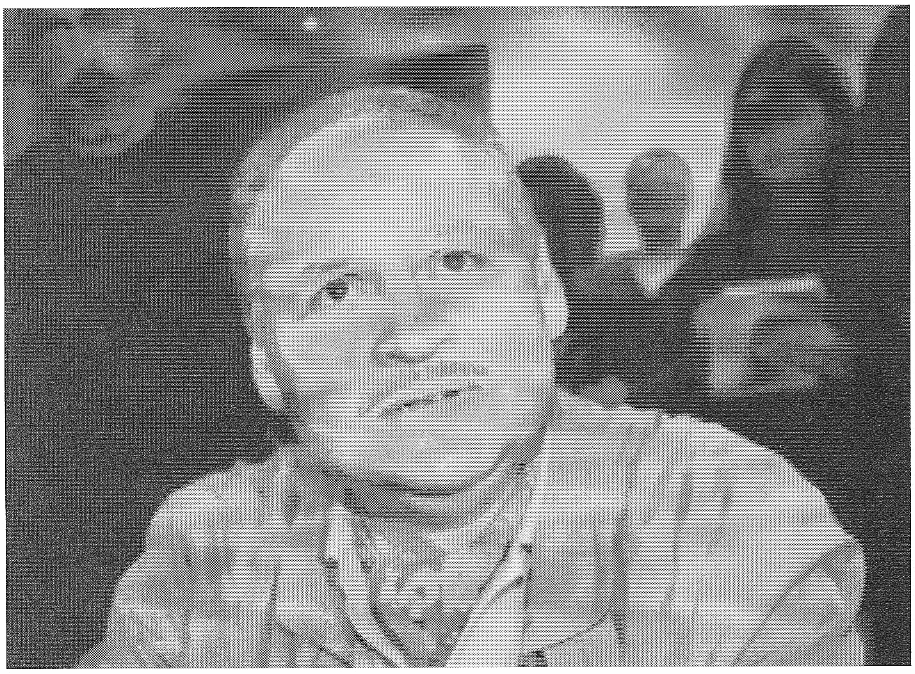
ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Τα φλεγόμενα μπατσάδικα και οι πυρπολημένες εφορίες
παράγουν μεγάλη θέρμανση
και ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ



ΑΘΗΝΑ, 31 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2011 - τεύχος 361

Καλή Χρονιά ;
Θα δούμε...
Το κακό είναι πως το 2012
θα μάς έρθει τα μεσάνυχτα
που θα είναι σκοτάδι...
Δεν βαριέστε.
Ας ανάψουμε κι αυτή την πρωτοχρονιά το φως.
Έτσι, για μισό λεπτό.
Να δούμε πώς θα είναι το
νέο έτος.
Σε λίγες μέρες δεν θα έχουμε
ούτε την ΔΕΗ να πληρώσουμε,
ούτε κεράκι ν' αγοράσουμε.
Ό,τι δούμε, λοιπόν, απόψε.
Σε καμμιά 50ριά χρονάκια,
το ξανασυζητάμε...



Ilich Ramírez Sánchez γνωστότερος ως Carlos, το Τσακάλι

Ο Ίλιτς γεννήθηκε στις 12 Οκτώβρη 1949 στην Táchira της Βενεζουέλας. Ο πατέρας του ήταν δικηγόρος με μαρξιστικές ιδέες (τα δυο μικρότερα αδέλφια του Ίλιτς λέγονται Βλαδίμηρος και Λένιν). Σύμφωνα με πληροφορίες (ανεπιβεβαίωτες), το 1966 ο Ίλιτς πήγε στην Κούβα, όπου εκπαιδεύθηκε στον ανορθόδοξο πόλεμο (ανταρτοπόλεμο). Τον ίδιο χρόνο οι γονείς του χώρισαν (*Το γεγονός δεν φαινεται να επηρέασε τον Ίλιτς, οι δημοσιογράφοι, ωστόσο, το προβάλλουν για να δώσουν συην ιστορία τους «κοινωνικό βάθος»... «ΠΑΙΔΙ ΔΙΑΛΥΜΕΝΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» !*). Το 1968 γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο Patrice Lumumba της Μόσχας (*θεωρούμενο από τις ΗΠΑ, ως «φυτώριο τρομοκρατών*), γρήγορα όμως κατάλαβε πως τον προώριζαν για «κομματικό στέλεχος» και τα βρόντηξε.
Το 1970, σε ηλικία 21 ετών, κατατάχτηκε στο ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥ-ΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ. Εκεί απέκτησε το «πολεμικό» όνομα «Κάρλος» και πήρε μέρος σε διάφορες μικροεπιχειρήσεις.
Το 1975 έγινε «διάσημος» όταν κατηγορήθηκε από τις μυστικές υπηρεσίες του Ισραήλ, των ΗΠΑ και της Δυτικής Ευρώπης ως υπεύθυνος για την επίθεση στην έδρα του ΟΠΕΚ (Οργανισμός Πετρελαιο-Εξαγωγικών Κρατών) στην Βιέννη, κατά την οποία σκοτώθηκαν ένας Αυστριακός αστυνομικός, ένας Ιρακινός υπάλληλος του ΟΠΕΚ κι ένα μέλος της αντιπροσω-πείας της Λιβύης.
Ο ίδιος ο Ίλιτς επιμένει να αρνείται την συμμετοχή του σ' εκείνη την ενέργεια, την οποία έχει επανειλημμένα καταγγείλει (με στοιχεία, τα οποία εξακολουθούν να κρύβονται επιμελώς από τα «Διεθνή» Μέσα Μαζικής Εξαχρείωσης) ως επιχείρηση της ισραηλινής ΜΟΣΑΝΤ.
Η επίθεση του 1975, παρά τα πενιχρά (από στρατιωτικής πλευράς) αποτελέσματά της, αποτέλεσε αντικείμενο αισχρής εκμετάλλευσης από τις κρατικές υπηρεσίες προπαγάνδας και ακόμη αισχρότερης από τα ΜΜΕ του «Ελευθέρου Κόσμου».
Τότε ήταν που η εγγλέζικη εφημερίδα Guardian τού κόλλησε το παρατσούκλι «Το Υσακάλι», παρμένο από κάποιο φτηνό μυθιστόρημα Frederick Forsyth.

→

Ilich Ramírez Sánchez - Carlos, το Τσακάλι

Ήταν η εποχή της δράσης του Μαύρου Σεπτέμβρη, της παλαιστινιακής οργάνωσης που δεν πίστευε στις προσπάθειες της «ειρηνικής» επίλυσης του Παλαιστινιακού Προβλήματος μέσω διπλωματικών κινήσεων υπό την καθοδήγηση της σιωνιστικής Μοσανυ και της εξ ίσου σιωνιστικής CIA. Στα διστακτικά βήματα του Αραφάτ (αν όχι ύποπτα, οπωσδήποτε αναποτελεσματικά) αντέτασσαν την δική τους σκληρή γραμμή : Χτυπάμε τους Ισραηλινούς όπου τους βρούμε. Σε αεροδρόμια, λιμάνια, αθλητικά στάδια, σ' όλον τον κόσμο.
Ήταν μια γραμμή, όχι μόνο απελπισίας, αλλά και με δύο απώτερους στόχους : την διεθνή απομόνωση του σιωνιστικού καθεστώτος και την τόνωση των φιλπαλαιστινιακών αισθημάτων των λαών των υπολοίπων αραβικών και γενικότερα μουσουλμανικών χωρών σε συνδυασμό με την ανάπτυξη του μίσους των λαών αυτών προς τους σιωνιστές και τους υποστηρικτές τους (Αμερικάνους, Δυτικοευρωπαίους).
Όπως ήταν αναμενόμενο, ο Μαύρος Σεπτέμβρης και οι μικρότερες οργανώσεις, που συμφωνούσαν με την σκληρή γραμμή, βρέθηκαν πολύ σύντομα στο στόχαστρο των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ, του Ισραήλ και των συμμάχων τους.
Έτσι, δεν είναι περίεργο που η γαλλική υπηρεσία αντικατασκοπείας (DST) εντόπισε τον Ίλιτς, όταν αυτός βρέθηκε με μερικούς συντρόφους του στο Παρίσι (το 1975, πριν την επίθεση στην Βιέννη). Επιχειρήθηκε η σύλληψή τους, αυτοί όμως άρχισαν να πυροβολούν τους Γάλλους πράκτορες. Δυο από τους πράκτορες της «Υπηρεσίας Επιτήρησης (εθνικού) Εδάφους» (Direction de la Surveillance du Territoire - DST) κι ο Λιβανέζος χαφιές που τους είχε καρφώσει σκοτώθηκαν στην μάχη. Ο Ίλιτς διέφυγε στο Βέλγιο.
Από εκεί και μετά τα ίχνη του χάνονται, αν και οι μυστικές υπηρεσίες (κυρίως της Γαλλίας και των ΗΠΑ) δίνουν (μετά το 1994) στην δημοσιότητα ένα υπερ-«πλήρες» σχεδιάγραμμα των μετακινήσεων και των επαφών του (από την Αλγερία στην Γιουγκοσλαβία, στον Λίβανο, στην Λιβύη, την Σαουδική Αραβία, την ΕΣΣΔ - *ανάλογα με τις εντάσεις της κάθε στιγμής στις σχέσεις των κέντρων του ιμπεριαλισμού με τις υπόλοιπες χώρες του Ανατολικού Μπλοκ και του Τρίτου Κόσμου* - όπου είχε επαφές με την δυτικογερμανική Stasi, την ρουμάνικη Securitatea, με μέλη της γερμανικής Rote Armee Fraction, των ιταλικών Nuclei Rovoluzionari, της δικής μας 17 Νοέμβρη... και δεν συμμαζεύεται.
Το μόνο σίγουρο στοιχείο είναι ότι, τελικά, οι διώκτες του τον εντοπίζουν στο Σουδάν και τον πιάνουν στις 14 Αυγούστου του 1994.
Οι πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες τον «καρφώνουν» οι σουδανικές αρχές, προέρχονται απ' τις αμερικανο-γαλλικές μυστικές υπηρεσίες και δεν τις θεωρούμε αξιόπιστες, καθώς οι σχέσεις της σουδανικής κυβέρνησης του Ομάρ Αλ-Μπασίρ με τις ΗΠΑ και την Δυτική Ευρώπη ήταν και εξακολουθούν να είναι λίαν τεταμένες λόγω των επανειλημμένων παρεμβά-σεων των ιμπεριαλιστών στα εσωτερικά της αφρικανικής χώρας (π.χ. εξοπλισμός των ενόπλων ομάδων του Νότου, ο οποίος τελικά αποσχίστηκε και κυρήχτηκε «ανεξαρτητος», πριν μερικούς μήνες).
Ο Ίλιτς μεταφέρθηκε στην Γαλλία, στις διαβόητες φυλακές υψίστης ασφαλείας La Santé (όταν η ασφάλεια της Σαντέ αποδείχτηκε διάτρητη, μεταφέρθηκε στις «πιο ασφαλείς» φυλακές του Clairvaux).
Το 1996 οι δικηγόροι του προσέφυγαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία φυσικά απέρριψε το αίτημά τους να βγεί ο κρατούμενος από την απομόνωση, *ευθυ-γραμμιζόμενη με την «περί δικαίου» αίσθηση των σιωνιστών (ο Μορντεχάϊ Βανούνου π.χ. έμεινε στην απομόνωση 18 χρόνια) και των ΗΠΑνθρώπων (που κρατούν τον Μπυμία Αμπού Τζαμάλ στην απομόνωση εδώ και 30 χρόνια).*
Η δίκη του έγινε, τελικά, το 1997. Ο Ίλιτς αρνήθηκε τις κατηγορίες. Το δικαστήριο τον κατα-δίκασε σε ισόβια για τον «φόνο» των 2 Γάλλων πρακτόρων και του Λιβανέζου χαφιέ.
→

Ilich Ramírez Sánchez - Carlos, το Τσακάλι

Από το 1975 μέχρι το 1997, βέβαια, οι υπηρεσίες προπαγάνδας και τα ΜΜΕ είχαν μεταχειριστεί όλα τα γνωστά μέσα για να εξοντώσουν τον Ίλιτς. Αν η διετής παραμονή του στην απομόνωση - επιβεβλημένη από το δικαστικό/σωφρονιστικό σύστημα της δημοκρατικής Γαλλίας - αποσκοπούσε στην φυσική και πνευματική του εκμηδένιση, η επιβεβλημένη απ' τους κρατικούς μηχανισμούς κι απ' τους κρατικοδίαιτους δημοσιογράφους χειραγώγηση της παγκόσμιας κοινής «γνώμης» αποσκοπούσε στην ηθική του καταρράκωση. Οι διαδικασίες είναι πολλές, ποικίλες και λίγο-πολύ γνωστές. Αξίζει να τις αναφέρουμε συνοπτικά : Η ιδιωτική (κυρίως η ερωτική) ζωή του έγινε ξέφραγο αμπέλι όπου ο κάθε διεστραμένος Forsyth ανακάλυπτε τις δικές του διαστροφές και τις αποκάλυπτε στο ευρύ κοινό. Εκτός από τις χιλιάδες (κυριολεκτικά) άρθρα των φυλλάδων (σκανδαλοθηρικών και σοβαροφανών, π.χ. Guardian - *αυτές οι τελευταίες είναι ιδιαίτερα δηλητηριώδεις*), μιλάμε για χιλιάδες ραδιοφωνικές εκπομπές (π.χ. του Radio Free Europe, της Voice of America, της France Inter, του «αντικειμενικού» BBC, αλλά και πληθώρας άλλων «ελευθέρων», εμπορικών, ιδιωτικών ή ημι-ιδιωτικών ραδιοφωνικών σταθμών - ακόμη και «μουσικών» ! Μιλάμε για πάνω από εκατό αστυνομο-κατασκοπο-πορνογραφικά μυθιστορήματα μεταφρασμένα σ' όλες τις γλώσσες του κόσμου.Μιλάμε για περισσότερες από 30 κινηματογραφικές ταινίες της κακιάς ώρας. Μιλάμε για περισσότερα από 20 τηλεοπτικά σήριαλ... Και μιλάμε για εκατοντάδες «επιστημονικές» μελέτες κι αναλύσεις «ειδικών» (ψυχιάτρων, ψυχολόγων, κοινωνιολόγων, σεξολόγων, θεολόγων...). Εύκολα καταλαβαίνει κανείς την επίδραση όλου αυτού του «ενημερωτικού»/«επεξηγηματικού»/«ψυχαγωγικού» ορυμαγδού στην δια-παραμόρφωση της «γνώμης» εκατομμυρίων ανά την υφήλιο. Ακόμη κι αυτοί που γνώριζαν άρχιζαν ν' αμφιβάλλουν για την γνώση και την γνώμη τους.
Παράλληλα, οι προπαγανδιστές/δημοσιογράφοι/πράκτορες έβαλαν στόχο τους την σπίλωση της αγωνιστικής τιμής του Ίλιτς : «Διαφώνησε με το Λαϊκό Μέτωπο»... «Θέλησε να φτιάξει δική του οργάνωση»... «Πήρε λεφτά για να μην εκτελέσει κάποια στελέχη του ΟΠΕΚ»... «Πληρώθηκε από κάποιες κυβερνήσεις για να δολοφονήσει πολιτικούς τους αντιπάλους»... «Κάρφωσε»... «Πρόδωσε»... Εδώ, βέβαια, κύρια επιδίωξη των μυστικών υπηρεσιών είναι η δημιουργία συγχύσεων και διαιρέσεων στο στρατόπεδο των αγωνιστών.
Η δήλωση του Ίλιτς στο δικαστήριο του 1997, ήταν ξεκάθαρη : «ΤΡΙΑΝΤΑ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΙΡΑΞΑΜΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΓΙΑ ΛΕΦΤΑ ή ΓΙΑ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΟΦΕΛΟΣ. Ο,ΤΙ ΚΑΝΑΜΕ, ΤΟ ΚΑΝΑΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ».
Κοντολαγής : ΑΠΟΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ - ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ - ΛΑΣΠΗ - ΔΙΧΑΣΜΟΣ - ΥΠΟΚΙΝΗΣΗ ΣΕ ΑΛΛΗΛΟΕΞΟΝΤΩΣΗ - ΠΑΘΗΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ...
Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΕΧΕΙ ΠΙΚΡΗ ΠΕΙΡΑ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ. ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ, ΜΕΣΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΜΕΤΕΜΦΥΛΙΑΚΗ ΠΛΥΣΗ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ «ΦΑΙΑ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ» ΤΟΥ ΧΟΥΝΤΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΑΛΑ, ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΜΕΤΑΧΟΥΝΤΙΚΗ/ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ (ΑΠΟ ΤΗΝ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΣ ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ «ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΥΣ ΜΠΑΧΑΛΑΚΗΔΕΣ») ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΕΧΟΥΝ ΖΗΣΕΙ ΚΑΙ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΑ ΖΟΥΝ ΣΤΟ ΠΕΤΣΙ ΤΟΥΣ - ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ - ΕΝΑΝ ΔΙΑΡΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ. Η ΠΕΙΡΑ, ΩΣΤΟΣΟ, ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΤΙΠΟΤΕ. ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΠΑΓΡΥΠΝΙΣΗ, ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗ ΑΓΩΝΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΑΣ ΠΑΡΕΙ ΑΠΟ ΚΑΤΩ. ΜΟΝΟ ΕΤΣΙ ΘΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ ΝΑ ΥΠΕΡΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΑΛΙΕΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗ ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΕΘΟΔΟ, ΤΗΝ ΥΠΕΡΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ (βλ. Διαδίκτυο) ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΑ ΠΑΙΞΟΥΜΕ.

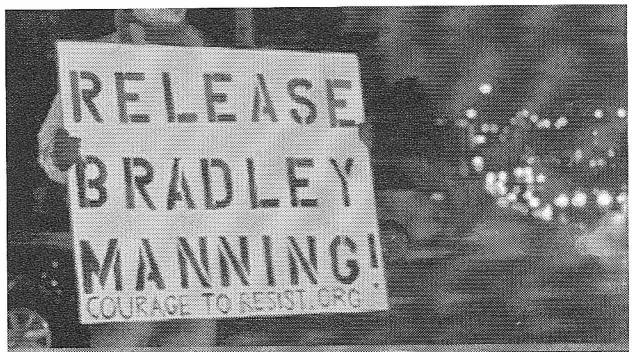
συνέχεια στην σελίδα 9





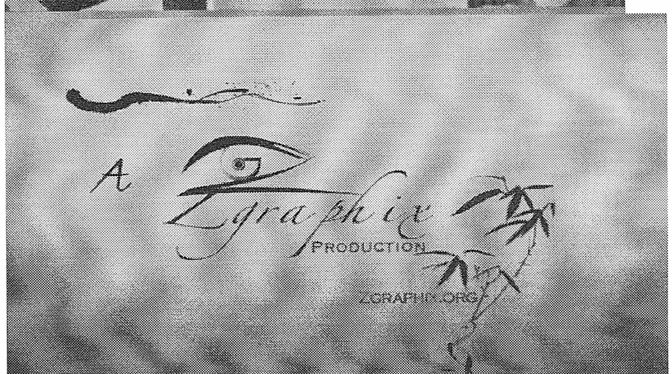





RELEASE
BRADLEY
MANNING!
COURAGE TO RESIST.ORG


SUPPORT
WIKILEAKS
WIKILEAKS.CH


theguardian
assive leak of secret files
poses true Afghan war


A Zgraphix
PRODUCTION
ZGRAPHIX.ORG

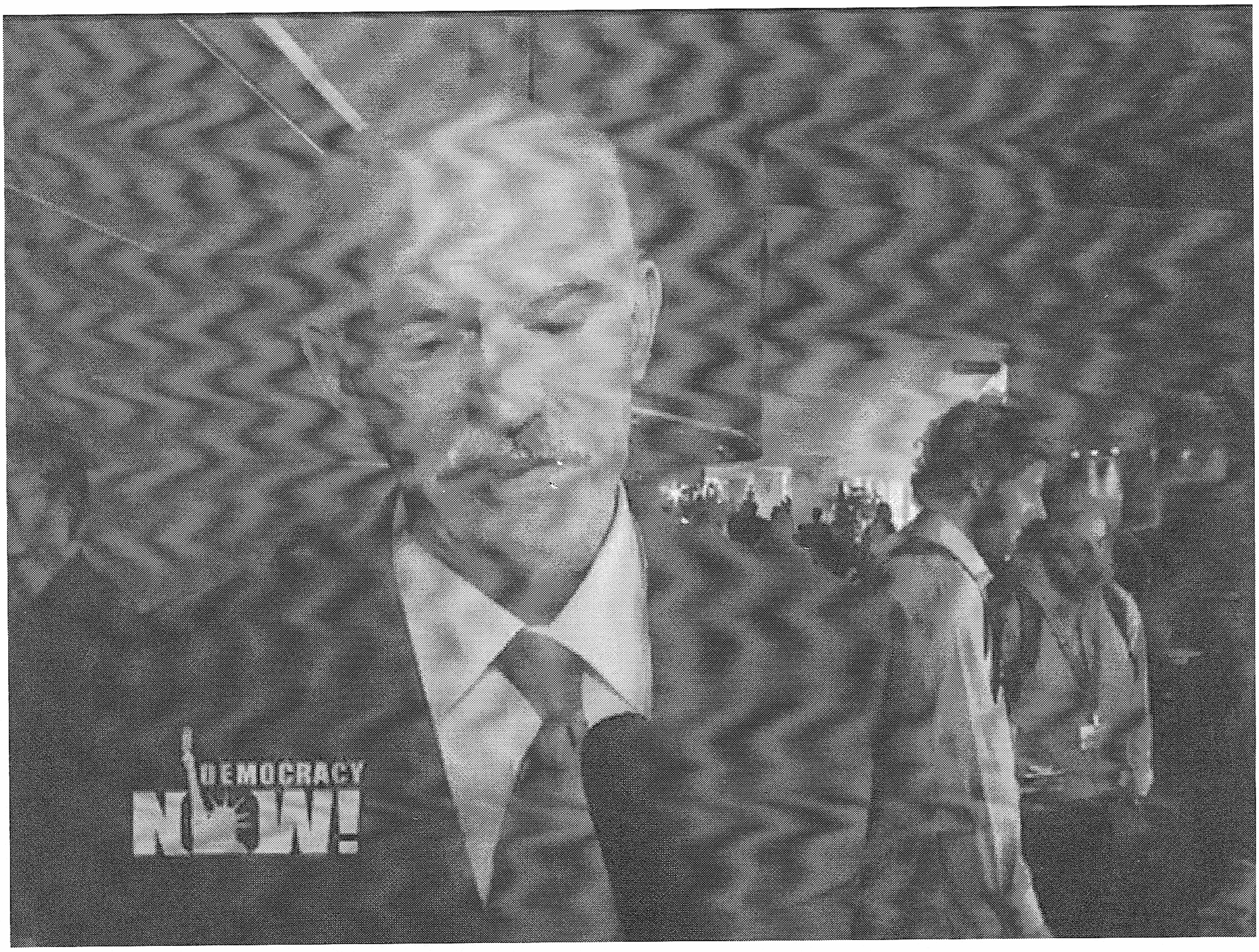

David Rovics
"Song for Bradley Manning"



Στις 15 Δεκέμβρη, ο Bradley Manning, ο στρατιώτης που υπηρετούσε στο κατεχόμενο Ιράκ ως «αναλυτής πληροφοριών» και έδωσε στο WikiLeaks το βίντεο που απαθανάτισε την άνανδρη δολοφονία αμάχων από το πλήρωμα ελικοπτέρου των ΗΠΑ, οδηγήθηκε στο στρατόπεδο Ft. Meade, όπου το αρμόδιο συμβούλιο θα αποφασίσει με ποιές κατηγορίες θα τον στείλει στο στρατοδικείο.
Έξω απ' το στρατόπεδο είχαν συγκενρωθεί 50 περίπου άτομα που εξέφρασαν την υποστήριξή τους στον Bradley.

Στην προηγούμενη σελίδα : Εικόνες από το βίντεο. Σκηνές από προηγούμενες εκδηλώσεις συμπαράστασης. Λογότυπο του βιντεοκλίπ με το τραγούδι που έγραψε για τον Bradley ο David Rovics (όποιος θέλει μπορεί να το «κατεβάσει» από την διεύθυνση http://wikileaks.ch).

Από την 1η Δεκέμβρη, εν τω μεταξύ. το WikiLeaks έχει αρχίσει να αποκαλύπτει σημαντικά στοιχεία σχετικά με το πώς οι μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ παρακολουθούν το διαδίκτυο και τους χρήστες του.



ΟΤΑΝ Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΚΑΙ Η ΨΕΥΤΙΑ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΟΡΙΑ

Αποκλειστική συνέντευξη έδωσε, στις 9 Δεκέμβρη 2011, στην δημοσιογράφο Amy Goodman του διαδικτυακού τηλεοπτικού σταθμού «Democracy Now !», το οποίο εκείνη την ημέρα εξέπεμπε από το Durban της Νότιας Αφρικής, με την ευκαιρία της διεξαγωγής της Παγκόσμιας Διάσκεψης για το Περιβάλλον «CAP 17», ο πρώην πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου.

Η συνέντευξη κράτησε περί τα 4 λεπτά, στην διάρκεια των οποίων ο GAP πρόλαβε να δηλώσει : «Λέγομαι Τζωρτζ Παπανδρέου. Βρίσκομαι εδώ, όχι ως πρωθυπουργός της Ελλάδας, αλλά με την ιδιότητα του προέδρου της 'Σοσιαλιστικής Διεθνούς'.

Ερ. - Τί έχετε να πείτε για την παρούσα κατάσταση της δημοκρατίας στην Ελλάδα, το λίκνο της δημοκρατίας ;

Απ. - Νομίζω ότι αυτήν την στιγμή η δημοκρατία αντιμετωπίζει μια πρόκληση σ' όλον τον κόσμο, επειδή έχουμε μιαν οικονομία που παγκοσμιοποιείται, αλλά οι θεσμοί είναι εθνικοί, οι βασικοί μας θεσμοί είναι εθνικοί. Υπάρχει μεγάλη εξουσία στην παγκόσμια οικονομία, που συγκεντρώνεται στα χέρια λίγων. Μπορεί να είναι εξουσία σε χρήμα, σε ΜΜΕ, σε τεχνολογία, που δεν υπόκειται σε καμμιά δημοκρατική εποπτεία, είτε την πούμε δημοσιονομική απειθαρχία, είτε την πούμε φορολόγηση... Αυτό επιτρέπει μιαν τεράστια συγκέντρωση εξουσίας που δεν είναι προσβάσιμη στον πολίτη. Στην Ελλάδα,

π.χ., έχουμε μεγάλη φοροδιαφυγή. Βέβαια, την αποδέχονται οι φοροφυγάδες, αυτό όμως ληστεύει τον λαό μας. Τού στερεί δυνατότητες κι εμποδίζει την ανάπτυξη. Πρόκειται για μιαν αιτία που βρίσκεται στο βάθος του κινήματος των καταλήψεων στις ΗΠΑ. Είναι κάτι πολύ ειδικό, είναι ένα χαρακτηριστικό της εξουσίας και πιστεύω πως πρέπει να αναδιανείμουμε την εξουσία, όχι απλώς το χρήμα. Αυτήν την πρόκληση αντιμετωπίζει η δημοκρατία σήμερα. Αυτήν την εξουσία έχουμε χάσει, όχι μόνο στις χρηματαγορές, αλλά και στις κοινωνίες μας.

Ερ. - Υποστηρίζετε το κίνημα της κατάληψης της Wall Street ;

Απ. - Το κίνημα αυτό έχει πάρει διάφορες μορφές και κατευθύνσεις, αλλά γενικά το υποστηρίζω. Η κεντρική του ιδέα δεν είναι μόνο αναδιανομή του εισοδήματος, αλλά αναδιανομή της εξουσίας. Αυτό είναι απαραίτητο για να ανανεωθεί η δημοκρατία. Πιστεύω πως αυτή η πρόκληση είναι παγκόσμια. Αυτήν την πρόκληση αντιμετωπίσαμε στην Ελλάδα. Αυτό είχα στο μυαλό μου όταν πρότεινα το δημοψήφισμα. Να δώσω στον λαό ένα μερίδιο εξουσίας στην διαμόρφωση του μέλλοντος της χώρας. Να πούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στους άλλους : Ναι. Θα κάνουμε ό.τι χρειάζεται. Αυτό όμως θα πρέπει να είναι και δική μας απόφαση και θα πρέπει να έχουμε την εξουσία να πάρουμε την απόφαση αυτή.

Ερ. - Και τί έγινε ;

Απ. - Είχαμε έντονες αντδράσεις απ' τα άλλα κόμματα. Τελικά καταφέραμε να σχηματίσουμε μια κυβέρνηση συνασπισμού. Το ίδιο συμβαίνει και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Οι λαοί θα πρέπει να έχουν εξουσία στις αποφάσεις. Θα πρέπει να δώσουμε παντού, και στην Ευρώπη, δυνατότητες στους λαούς ν' αποφασίζουν. Υπάρχει μια παγκόσμια κρίση. Το καταλαβαίνω. Πρέπει όμως να την διαχειριστούμε. Είτε πρόκειται για τα προβλήματα του περιβάλλοντος, είτε για τα πολιτιστικά θέματα, είτε για ο,τιδήποτε αλλο. Και οι λαοί θα πρέπει να συμμετέχουν στην διαχείριση.

Ερ. - Πιστεύετε πως το δημοψήφισμα έπρεπε να γίνει ;

Απ. - Πιστεύω ότι παντού, και στην Ελλάδα, η δημοκρατία θα πρέπει να γίνεται πιο συμμετοχική.

Ερ. - Και τώρα έχετε στην κυβέρνηση έναν μη-εκλεγμένο τεχνοκράτη...

Απ. - Όχι ακριβώς. Στην Ελλάδα έχουμε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία...

Ερ. - Τί ρόλο έπαιξε η Goldman-Sachs στην ελληνική κρίση ;

Απ. - Η Goldman-Sachs έπαιξε ρόλο και στην Ελλάδα. Έχουμε συστήσει μια κοινοβουλευτική ομάδα και ερευνούμε το θέμα...

Ερ. - Κέρδισε από την χορήγηση πιστώσεων στην Ελλάδα ;

Απ. - Πρόκειται για μια νόμιμη διεθνή πρακτική... Χρειαζόμαστε διεθνώς νέους κανόνες.

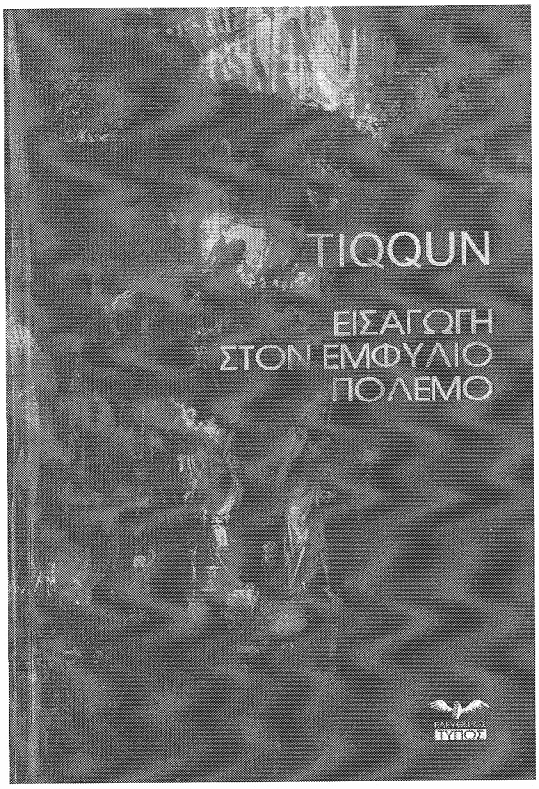
Ερ. - Θα χρειαστείτε κι άλλα αμερικανικά δάνεια ;

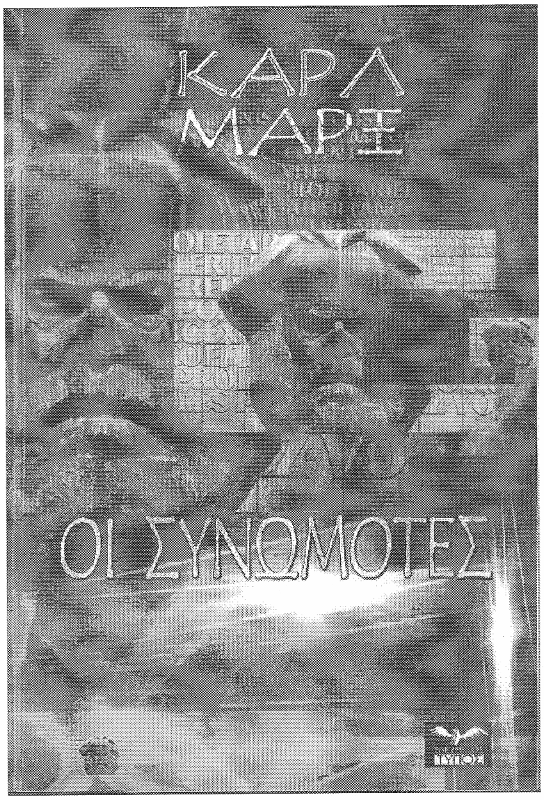
Απ. - Ναι. Δάνεια και επενδύσεις. Έχουμε την τάση να δανειζόμαστε περισσότερα απ' όσα μπορούμε να ξεπληρώσουμε...

Ερ. - Ποιά είναι τα σχέδιά σας ;

Απ. - Να αγωνιστώ ώστε η πράσινη ανάπτυξη ν' αποτελέσει λύση για την παγκόσμια κρίση και τις εκφάνσεις της...

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος







Στις 15 Δεκέμβρη, ο Ίλιτς καταδικάστηκε και πάλι σε ισόβια, αυτή τη φορά για μια σειρά βομβιστικών επιθέσεων στην Γαλλία.

Βλέπετε, σε λίγο θα έπρεπε να μετατραπεί η πρώτη ισόβια και να αφεθεί ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ.

Όπως πάντα, ο μόνος που τού συμπαραστέκεται είναι ο Τσάβεθ της Βενεζουέλας.

Νεώτερα όταν πάρουμε στα χέρια μας τημ δικογραφία.

ΤΟ ΝΟΥ ΣΑΣ
ΣΤΗΝ ΣΥΡΙΑ
ΚΑΙ
ΣΤΟ ΙΡΑΝ !

ΤΑ ΚΤΗΝΗ
ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ !